

Ἡ ἀρχή μοῦ εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμιαν ἀρχήν.

ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

εἶναι ὁ μόνος συντάκτης τοῦ 'ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΟΥ καὶ εἰς αὐτὸν πρέπει νὰ στέλνονται οὐλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Συνδρομὴ γιὰ τὴν Ελλάδα 12 δρ. καὶ γιὰ τοὺς ἄλλους ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸν 15 δρ. προπληρωταίως. Κάθε παράπονο καὶ κάθε πολίτου τυπόμεται τῆς δωρεᾶς μόνον ἢ γνωστοποιήσεις πληρῶνουν 50 λεπτά τὴν ἑκάστην γιὰ τὴν κάθε φορά.

Ἀθήναι, 18 Ἰουλίου 1888

Ἄριθ. 140+138+110

Στὸ σκαμνί.

Ὁ μέγας μας ἱστορικός Ξενοφῶν εἶπε :

« Ἐν ταῖς εὐνοουμέναις πόλεσιν οὐκ ἀρεῖ δοκεῖν τοῖς πολίταις, ἢ νόμους καλοὺς γράφωσθαι, ἀλλὰ νομοφύλακας προσκαίρουσθαι, οἵτινες ἐπισκοποῦντες, τὸν μὲν ποιοῦντα τὰ νόμιμα ἐπαινοῦσιν, ἢν δέ τις παρὰ τοῦ νόμου ποιῆσῃ, ζημιῶσιν. »

Ἦθουν μας. Στῆς καλαῖς πολιτείαις, δὲν φτάνει μόνον νὰ φαντάζωνται οἱ πολῖταις, ἂν ἔχουν καλοὺς νόμους, σύνταγμα, ἀλλὰ νὰ ἔχουν καὶ ἀνθρώπους ποὺ νὰ φυλάγουν τοὺς νόμους, τῶν ὁποίων ἡ δουλειὰ νὰ ᾖ, νὰ ἐπαινοῦν ὅσους πορεύονται κατὰ τοὺς νόμους, ἂν δὲ παραβαίη κανεὶς τοὺς νόμους, ζημιῶσιν, νὰ τὸν καθίζουν στὸ σκαμνί.

Σὲ μᾶς μπορούμε νὰ ποῦμε ὅτι νομοφύλακες εἶνε ὄχι μόνον οἱ Εἰσαγγελεῖδες, οἱ ὁποῖοι αὐταπαγγέλτως, δηλαδὴ χωρὶς νὰ τοὺς διατάξῃ τις, ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ τσακόνουν καὶ νὰ καθίζουν στὸ σκαμνί τῆς ἀνάκρισις κάθε παραβατῆ τῶν νόμων, ἀλλὰ πρὸ πάντων οἱ βουλευταί, οἱ ὁποῖοι ὡς ἀντιπρόσωποι τῶν πολιτῶν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κατηγοροῦν καὶ νὰ καθίζουν στὸ σκαμνί κάθε παραβάτη τῶν νόμων.

Ὁ δὲ μέγας μας πάλι Ἀριστοτέλης, εἶπε, πῶς τὰ περισσότερα ἀδικήματα γίνονται ἢ ἀπὸ φιλοδοξία ἢ ἀπὸ φιλοχρηματία.

Τὸ λοιπὸν τώρα οἱ νομοφύλακες βουλευταί μας καθίσαν σὲ ἀνάκρισι τὸν Πετρέλαιο, γιὰ ὅσας παρανομίας ἔκανε στὸ κράτος παρακινούμενος βέβαια ἢτε ἀπὸ φιλοδοξία ἢτε ἀπὸ φιλοχρηματία.

Θὰ θυμᾶστε βέβαια ὅταν γκάριζα, ὅτι θὰ ἔρθῃ μία μέρα νὰ μᾶς δώσῃ λόγος ὁ Πετρέλαιος γιὰ ὅσας παρανομίας ἔκανε, καὶ ἰδοὺ ὅτι ὁ λόγος μας σὰρξ ἔγινε καὶ ὁ μέγας Πετρέλαιος ἀπὸ τὸ πρωθυπουργικὸ σκαμνί κάθεται στὸ σκαμνί τοῦ κατηγορουμένου.

Πρέπει νὰ τιμωρηθῇ, ἂν ἔκανε παρανομίας γιὰ νὰ γίνῃ παράδειγμα καὶ σ' αὐτοὺς τοὺς ἰδίους βουλευτάς καὶ ὑπουργούς ποὺ τὸν κάθισαν τώρα στὸ σκαμνί.

Ἄν τώρα μὲ ρωτήσετε καὶ ποιανῆς γνώμης εἶμαι, ἂν δηλαδὴ θὰ παραπεμφθῇ στὸ εἰδικὸ δικαστήριον, σὰς προλέγομε μαλιστὸτάτα, διότι ἔχει πολλὰς δουλειὰς τοῦ τσαπατσού-

λικα φτειασμένας, ἀλλὰ τὸ ζήτημα εἶνε νὰ δοῦμε ἂν αὐταῖς τῆς τσαπατσουδουλείας του, τῆς παρανομίας του τῆς ἔκανε γιὰ νὰ σουφρώσῃ ἢ παρακινήθῃ ἀπὸ φιλοδοξία, νὰ γίνῃ μέγας ἄνδρας μὲ τῆς Τσίχλης καὶ τῆς Κικρακάξες, τὰ Καραλή Δερβέν καὶ τῆς λυκοφυλίας τῆς ἀγαπητῆς Ἀουστρίας, τῆς γελοίας καὶ φοβερῆς ναυτικῆς καὶ στρατιωτικῆς προπαρασκευῆς καὶ σάββατα, ὅπου πᾶν στὸ διάβολο τόσα μιλιοῦνα καὶ μᾶς χαντάκωσθε ὡς τὸν λαϊμό.

Γι' αὐτὸ κάνεις ποτὲ ὅσο μεγάλη δύναμι καὶ ἂν ἔχῃ δὲν πρέπει νὰ υπερηφανεύεται καὶ νὰ νομιζῇ πῶς αὐτὸς εἶνε καὶ ὄχι ἄλλος, καὶ ὅτι δὲν φοβάται κανένα, γιὰτὶ ἔρχεται ἡμέρα ποὺ φτάνει νὰ γεωμετρήσῃ τοὺς τοίχους τοῦ Κίχκ ἢ κάμμινης καινούργιας φυλακῆς ἢ ὅποια θὰ βεβησισθῇ μὲ τὸ ὄνομα του πρὸς δόξαν τοῦ ἀθάνατον τῆς καταδίκης του.

Ἄν οἱ μεγάλοι δὲν τιμωροῦνται ἀλλὰ ἀφίνονται ἐλεύθεροι νὰ μᾶς κάνουν ἐμᾶς τοὺς πολίτας ὅπως θέλουν, δὲν μπορούμε παρὰ νὰ ἐξαχρειωθῶμε καὶ νὰ κατανηθῶμε κινάδα καὶ ἀνδράποδα τῆς Ἀφρικῆς.

Στὸ σκαμνί λοιπὸν κ. Πετρέλαιε, στὸ σκαμνί γιὰ νὰ κάνωμε καὶ μετὰ τώρα ποὺ ἦλθε ἡ ἀράδα μας χάζι με σένα.

Στὸ σκαμνί.

ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ.

Κοντὰ

στὴν ἀγία Εἰρήνην εἶναι ἓνα κατὰστάμα ποὺ τὸ λένε Βασιλικὸ ἄτυλο, τὸ ὁποῖο τὸ διατηρᾷ ἡ βασίλισσα καὶ ζοῦν ἐκεῖ μέσα 25 ὄρφανὰ καὶ τρῶν μέσα καὶ ντύνονται ἀπὸ 'κεῖ, ἡ δὲ διευθύντρια τοῦ κατὰστάματος ὀνομάζεται Εὐανθία Μιχαλοπούλου.

Αὐτὴ λοιπὸν, ἐνῶ ἡ βασίλισσα τῆς πληρώνει μισθὸ γιὰ νὰ ἔχῃ δύο δούλες, δὲν ἔχει κάμμία καὶ μεταχειρίζεται τὰ κερτσα γιὰ δούλες, βάζοντάς τα νὰ προγκαρίζουν καὶ νὰ καταβρέχουν τοὺς δρόμους, ἀφίνομε δὲ πλέον ποὺ τὸ φαγεῖ τους εἶνε λιμάρικο. Βάνε φωνὴ μπάς καὶ γίνῃ κάμμιὰ διόρθωσις.

Σημ. Παλλήνθρ. Διόρθωσις δὲν θὰ γίνῃ κάμμιὰ ἐκτὸς ἂν παραβυλάξετε καὶ δόσετε στὴ Βασίλισσα νὰ διαβάσῃ τὸν

Παλιάνθρωπο και πάρει χαμπάρι τὰ συμβαίνοντα, τώρα δὲ ἔτσι τὰ λόγια μας πᾶν στὸν βρόντο.

Στὸ

ναυτικὸν νοσοκομεῖο εἶναι ἐξ πού πάσχουνε ἀπὸ τὰ μάτια τους και πέρασαν τώρα τρεῖς μῆνες, και ἀντίς νὰ καλλιτερεύουν κοντεύουν ν' ἀποστραβωθοῦν ἀπὸ τὰ καυτήρια, ἔστωντας ἴσως μὲ τὸ ὁ γιατρός νὰ μὴ ᾔναι και ὀφθαλμογιατρός και τοὺς παρακαλοῦν νὰ τοὺς ἀφήσουν νὰ θεραπευτοῦν μὲ ἐξωτερικοὺς γιατροὺς και δὲν τοὺς ἀφίνουν και εἶναι φτωχοὶ ἄνθρωποι και ὑποφέρουν και χάνουν και τοὺς μισθοὺς των ἄδικα και θὰ στραβωθοῦν ὅλως διόλου.

Κοντὰ δὲ σ' αὐτὸ ἔχουν και κᾶτι κελευστάς πού τοὺς βάζουν ὡς καθὼς και τοὺς ἄλλους ἀσθενεῖς και σφογκαρίζουν στραβοὶ ἄνθρωποι και ἀρρωστοικαθὼς εἶναι. Αὐτὰ τὰ γράφουμε μᾶς και γίνεικᾶμμιά θεραπεῖα δικαία και μὴ στραβωθοῦν στὰ καλὰ καθοῦμενα οἱ ἄνθρωποι, μ' ὅλον ὅτι δὲν θὰ γείνη τίποτα.

Αὐτὰ

πού μᾶς γράφετε γιὰ τὸν Γ. Λαουτάρη και Κροντηράδες δὲν γράφονται και σᾶς εἶπαμε χιλιάκις φοραῖς τέτοιαις ἀνοηταῖς νὰ μὴ γράφετε. Ὡ διαόλε-

Πρὸς

αὐτὸν πού γυρεύει ἕνας ἄλλος νὰ πάη νὰ τὸν βρῆ στὸν Κρητικὸ καφενὲ γιὰ νὰ τῆς παίξουν, κ' αὐτὸ δὲν γράφεται γιατί ἴσα ἴσα ὁ «Παλιάνθρωπος» δὲν εἶναι γιὰ νὰ βῆζῃ τοὺς ἄνθρωπους νὰ σκοτόνωνται, ἀλλὰ ἂν εἶναι δυνατὸν και νὰ τοὺς συμβιβάζῃ φέρνοντάς τους ἄνω κάτω.

Λαύριον.

Ἐδῶ ἡ χωροφυλακὴ δὲν ἐκτελεῖ τὸ καθῆκόν της ἀλλὰ ἐμποδίζει τοὺς πολίτας ἀπὸ τῆς μαγδαλινῆς μὲ τὰ ξίφη των, και κᾶμμιά ὥρα θὰ συμβῆ κίνενα πατατράκ και γράψε νὰ προληφθῇ τὸ κακό.

Σ. Παλ. Καὶ τί μὲ κάνετε ρουφιάνο;

(7)

ΥΠΟΦΥΛΛΙΣ

Ἡ ΦΑΝΤΑΣΜΕΝΗ

Ζ'.

Ἐξακολούθησε λοιπὸν ὁ γεροαπόμαχος νὰ μοῦ λέη.

— Μὴ μὲ βλέπεις ἔτσι τώρα πού γέρασα, στὰ νεῖατά μου φιγουράριζα, εἰμωνα λουλοῦδι και παλλικᾶρι πρώτης. Στὸ παλάτι μέσα μπορῶ νὰ σοῦ πῶ πῶς μὲ καμάρωνε ὡς κ' αὐτὴ ἡ Ἀμαλία, ἤμουνα χωροφύλακας ἀλλὰ χωροφύλακας ὄνομα και πρᾶγμα. Εἶχα και κᾶτι μουστάκια, ἔτσι δᾶ, σ' ἀνάγκυστρι.

Καὶ σηκόνοντας τὸ χέρι του γιὰ νὰ μοῦ δείξῃ πῶς εἶχε στριμένα τὰ μουστάκια μεῦδωσε ἕνα ξέφανσο σφάλιαρο. Πετᾶχτηκα ἐγὼ ἀπάνω πετᾶχτηκε και κείνος και ἐνῶ ἡ κόρη του ἡ μικρὴ ξεκαρδιζότονε στὰ γέλια, ἐκείνος μούπιασε τὸ χέρι και μοῦ γύρευε παρντὸν, γύρισε δὲ και εἶδε τὴ κόρη του πού γελοῦσε και θυμωμένος τῆς εἶπε:

— Σκάσε σὺ αὐτοῦ, γάγα. Αἶ, και τί ἦτανε γιὰ νὰ γελάσῃς εἶδες κᾶνενα ξεβράκωτο νὰ περῶ; Ὅριστε μούτρα πού θέλουν και νὰ χακνογελάσουν

Ἡ μικρὴ ἔσκυψε τὸ κεφάλι και τὴν πῆραν τὰ δάκρυα ἀπὸ τὸ φιλότιμο τῆς προσβολῆς.

— Αἶ βέβαια, ἐπανάλαβε ὁ γεροαπόμαχος σεῖς ἡ γυναῖκες τὰ γέλια και τὰ δάκρυα τὰ ἔχετε ἕνα. Τάχα μου προσβλήθηκες, και ξέρω βρε ἐγὼ ἂν κλαῖς τώρα ἡ γελάς;

— Δὲν πειράζει, εἶπα γῶ, μικρὴ εἶναι ἀκόμη και δὲν τὸ ἔκανε ἐξεπίτηδες, ἦτανε γιὰ νὰ γελάσῃ τινάς.

Κόρινθος.

Ὁ κλητῆρας Χ. Καπούκης ἦρθε προχθὲς στὸ καρενεῖο τοῦ σιδηροδρόμου πού διασκεδάσα κᾶτι χουβαρντάδες μὲ τὸ ὄργανό μου, και στὰ καλὰ καθοῦμενα μουσπασε τὸ ντέρι και μᾶρξασε και τῆς βουρδουλιαῖς και ὕστερα μᾶς πῆρε μὲ τὸν συντροφό μου και μᾶς εἶχε ἀπὸ τῆς 9 ὡς τῆς δύο και τὸν διασκεδάσαμε μὲ τὴν παρέα του και μᾶς ἔδωσε κοντὰ στῆς βουρδουλιαῖς και τοῦ σπασίματος τοῦ ντελφιοῦ και 70 λεπτά. Εἶναι δικαιοσύνη αὐτὴ;

Σημ. Παλιανθρ. Ἀφοῦ σᾶς ἔδωσε 70 λεπτά πρέπει νὰ ἦστε πολὺ ἱκανοποιημένοι και προσέχετε τώρα νὰ μὴ σᾶς σπᾶσῃ στῆς βουρδουλιαῖς ἀφοῦ εἶνε τέτοιος, και πηγαίνετε σεῖς τότε νὰ κάνετε τὰ παράπονά σας στὸν κατῆ.

Πρὸς

τὸν φυλακόμενο πού γυρεύει λίγες δραχμαῖς γιὰ νὰ κᾶνῃ τὸν ναῦλό του να μεταφερθῇ στὸ Βολο, τοῦ λέμε, ὅτι εἰμικστε και μεῖς φτωχότεροι ἀπὸ αὐτὸν και μόλις ζοῦμε μὲ ἕνα ψωρολεπτό πού βγάζουμε ἰπὸ τὸν Παλιάνθρωπο. Καλὴ εἶναι ἡ φιλανθρωπία ἀλλὰ ὅταν ἡ σακούλα δὲν μιλά, τίποτε οὔτε φιλανθρωπία ὑπάρχει οὔτε τίποτε. Σταματοῦν ὅλα.

Εἰς

τὴν παλῆ ἀγορὰ εἰς τὸ παντοπωλεῖον εἰς τὰ σκαλάκια ἕνεκα πού ἔχει καλὸ κρασί και πᾶει ὅλος ὁ κόσμος και πίνει, γι' αὐτὸ ἔχει σηκώσει τὴ μύτη του ἀψηλὰ ὁ Γιάννης; ὁ ταβερνιάρης; και μᾶς βρίζει και εἶναι χοντρός ἄνθρωπος πῆς του και τίποτα παραπάνω.

Σημ. Παλ. Τώρα μ' αὐτὸ πού τοῦ γράφεις τίποτα ἄλλο δὲν τοῦ κάνεις, παρά νὰ συστήσῃς το μαγαζὶ του πῶς ἔχει καλὸ κρασί γιὰ νὰ πηγαίνουν και ὅσοι δὲν τὸ ξέρουν, και λέγε τον σὺ ὅσο θέλεις χοντρὸ και λιγνὸ.

Γαμῆλα.

Εἶναι μιὰ ὑπρέτρια χοντρή σὰν σαρδελοβάρελο και παγαίνει στὰ μπακάλικα και πίνει κρασί μὲ τοὺς ὑπρέτας και τὴν βλέπουν και ἡ ἄλλαις ὑπρέτριας και διαφθείρεται ὁ κόσμος.

— Ὅχι νὰ μὴ γελάσῃ, ὅταν δὲν γελῶ ἐγὼ δὲν θέλω νὰ γελᾶ κανεῖς, γιατί νομιζῶ πῶς μὲ κοροϊδεύουν. Εἶπες πῶς εἶναι μικρὴ, τί μικρὴ εἶναι; Στὴν ἡλικία της παντρεύονται. Μικρὴ εἶναι κοτᾶμ γαιδάρα 16 χρονῶν; Δὲν βλέπει τὰ χάλια μας και τὴ φτώχεια μας, ἀλλὰ τὸ ἔχει παρμένο ἡ κυρία ἀπάνω της πῶς εἶναι κτηματίτσα, γιατί ἐκτός τοῦ ἀμπειλιοῦ ἔχομε και ἕνα οἰκοπεδᾶκι ἐκεῖ κάτω στὴν Κασίδα, πού μιὰ ἡμέρα θὰ φθάσῃ νὰ ὑπερτιμηθῇ, ἂν και μοῦ δίνουν ἀπὸ τώρα πενήντα λεπτά τὸ στρέμμα, τὴ πῆχυ ἤθελα νὰ πῶ. Πού πᾶς; τάχα μου ντρέπεσαι πού ἀκούς τὴ προικὰ σου νὰ σοῦ τὴν ἀραδιάζουν. Κάτσε κεῖ.

— Μὰ μπαμπᾶ, ἀνοιξε ἐπὶ τελους τὸ στοματάκι της και εἶπε ἡ Μαρία, ἀπόψε πάρα πολὺ μὲ τυραννάς, ἀφῆσέ με, σὲ παρακαλῶ νὰ πάω μέσα, τί μὲ θέλεις ἐδῶ, δὲν σᾶς εἶμαι εἰς τίποτα χρήσιμος.

— Ὅχου. Μίλησες γιὰ νὰ ἀκούσωμε τὴν εὐγενικὴ φωνίτσα σου και τὰ ἑλληνικά σου. Πρίτς.

Σ' αὐτὰ τὰ λόγια πλέον ἀπάνω τὴν Μαρία τὴν πῆραν στ' ἀληθινὰ τὰ δάκρυα και μιὰ δίνει και μπαίνει στὴν ἄλλη κάμαρα και κλείνει τὴν πόρτα.

Ἐπρεξε ὁ γεροαπόμαχος νὰ τὴν πιάσῃ και τὸν κράτησα ἐγὼ λέγοντας:

— Ἐλα τώρα γεροκαπιτάνιε, ἀφῆσε τὸ κορίτσι σου. Αἶ ντροπαλὸ εἶναι, τί νὰ σοῦ κάνῃ.

— Τί ντροπαλὸ εἶναι πού μοῦ κάνει ἐργολαβία ἀπὸ τώρα μὲ κᾶτι τσαλαπετινοῦ; πού λεν πῶς εἶναι φοιτητῆς τῆς ἀρχαιολογίας και ἔρχονται καθημερουσίως και χαρχαλεύουν τὰ κάμαρα τάχα πῶς σπουδάζουν τὴν ἀρχαιότης και τὰ μάτια

Σημ. Παλ. Κολοκύθια στ' οὐτιά σου, δὲν εἶπαμε, κύριοι Λαμιαῖτες, ἄλλοτε νὰ μὴ μᾶς γράφετε τέτοιαις κουταμάρες. Αἶ, πηγαίνετε λοιπὸν σὸ διάβολο.

Ἐσὺ

πού δίνεις πολλὰς συμβουλὰς σὰν σοφός; Σολομός δὲν μοῦ δίνει και μὲνα μιὰ; Και ἰδοῦ. Εἶμαι ὑποψήφιος γαμπρός και γυρεύω νύφη, τί νὰ κάνω λοιπὸν πού δὲν μπορῶ νὰ εὔρω; Ἀπάντησε γρήγορα γιατί βιάζομαι.

Ἀπάντ. Παλιανθρ. Ν' ἀναβῆς ἀπάνω σένα κάρρο και νὰ βάνῃς μπροστὰ ἕνα τελάλῃ νὰ σὲ γυρίζῃ στοὺς δρόμους και νὰ φωνάζῃ πῶς γυρεύεις νύφη, ὥστε νὰ βλέπουν και τὸ σκαρὶ σου ἡ νυφάδες. Κάνετο και νὰ δῆς ὅτι θὰ ἐπιτύχῃς.

Πάτραι.

Ἐδῶ μέσα στῆς πολιτικαῖς φυλακαῖς εἰμικστε ἄνθρωποι πεθαμένοι, μᾶς ἔχουν 60 ἀνθρώπους σιθαγμένους; και δὲν χωροῦμε και κοιμώμαστε μὲ τὴν ἀράδα, ἔχομε ἀπὸ τὸν Ἀπρίλι νὰ πάσωμε μισθὸ, πού νὰ νυφτοῦμε δὲν ἔχομε και τρέχουν ἡ ψύρες ἀπάνω μας σὰν ἀλῶνι. Ὁ διευθυντῆς ἔχει ἕνα μῆνα νὰ πατήσῃ και στῆς ἀναφορᾶς μας δὲν δίνει μιὰ πεντάρη, ἀλλὰ τὸ φθερῶτερο ἀπὸ ὅλα εἶναι πού εἶναι τώρα τρεῖς μῆνες πού γέμισαν και ξεχειλίσαν οἱ ἀπόπατοι και δὲν ἔχομε πού νὰ σταθοῦμε. Νὰ προχτῆς ἕνας δυστυχῆς παραπάτησε και ἔφτασε ἀπὸ πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι και φώναζε σὰν ἐβραῖος και πόλμησε ἕνας νὰ τὸν βοηθήσῃ νὰ βγῇ και τὸν πῆρε και κείνον μέσα και ἔφαγαν τὰ μούτρα των και μὴ ρωτᾶς πῶς τοὺς σώσαμε. Τώρα λοιπὸν φοβοῦμαστε νὰ πάμε και πρὸς ἀνάγκη μας. εἶναι ζωὴ αὐτὴ;

Σ. Παλιανθρ. Ἐφέρετε τί νὰ κάνετε; Ἄν ἔρθῃ ὁ διευθυντῆς κᾶμμιά φορὰ νὰ σᾶς ἰδῇ, νὰ τὸν πάρετε νὰ πᾶτε τάχα νὰ τοῦ δείξετε τὴν κατάστασιν τῶν ἀποπάτων σας κ' ἐκεῖ βαπτίσετέ τον μὲ μιὰ σπροζᾶ. Ὅσο ἀπὸ μισθὸ μὴ περιμένετε, δὲν ἔχει πεντάρη τὸ ταμεῖο και ψουνίζουν βερσεῖ ὡς και οἱ στρατιῶτες.

Ὁ

Κωστῆς Σινοδινὸς ράφτης ἀπὸ τὴν Ἄμοργὸ μούδινε ρούχα

ἐνοῦς εἶναι πάντα στηλωμένα στὸ παραθυράκι μας, πού θὰ μὲ φέρῃ κᾶμμιά μέρα σὲ θέσι ἢ νὰ τὸ βουλώσω, ἢ νὰ σπάσω κᾶνενα ἀπαυτονοῦς στὸ ξύλο, ἢ νὰ τὴν γδίσω πίπολο, εἰς πρόπον ὥστε νὰ μὴ μπορῇ νὰ προβάλλῃ στὸ παράθυρο. Ἐτσι τῆς ἔκανα και τῆς μακαρίτισσας πῆς μάνας της ὅταν εὐγενὰ ἀπὸ τὸ σπίτι μου, ξέρεις τί κερατᾶς εἶμαι γῶ. Δὲν μοῦ ξεφεύγει τίποτα. Τὸν ἄνθρωπο τὸν μετρῶ μὲ τὸ μάτι και τὸν καταλαβαίνω τί ταμπάκο φουμάρει. Νὰ τώρα ἐσένα, χωρῆνὰ σὲ κολακεύσω σὲ πῆρα ἀπὸ καρδιάς ὅτι εἶσαι καλός νέος; και μπορῶ νὰ σ' ἀνοιξῶ τὸ σπίτι μου ἐλευθερὰ νὰ μπαίνῃς και νὰ βγαίνῃς και νὰ ἔχῃς θάρρος ἔως και στὸ κορίτσι μου ἀπάνω σὰν ἀδελφός.

— Ἄ, εὐχαριστῶ πολὺ γιὰ τὴ τόση τιμὴ πού μοῦ δίνετε ἀλλὰ βλέπεις ἐγὼ τῆς σπουδαῖς μου και δὲν εὐκαιρῶ.

— Εἰλέ σου. Νὰ ἄνθρωπος πού φαίνεται πῶς θὰ γίνῃ ἄνθρωπος στὸν κόσμο και νὰ ζήσῃ καλὰ και γυναῖκα, πού ἂν εὐρίσκα ἔτσι ἕνα τέτοιο νέο σὰν και σένα τὸ χαράμιζα τὸ κορίτσι μου. Καὶ τί νομιζεῖς; Αὐτὸ τὸ κορίτσι πάρτο, ντύστο σὰν πλουσιοκόριτσο, και βγάλτο στὰ Πατήσια περίπατο νὰ κάθωνται ὅλοι νὰ χάσκουν. Καὶ τί τοῦ λείπει, ἀνάστημα, μάτις, φρόδια σιόμα στήθος, και ἄς μὴ τοῦ ἀναπτύχτηκε ἀκόμα ἀλλὰ ἀπὸ τώρα φαίνεται πῶς; θὰ πάρῃ μπουγιο, θὰ γίνῃ γυναῖκα μιὰ ἀπὸ τῆς σπάνιας. Ἀλλὰ τί νὰ τὸ κάνῃς; Αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ πάρῃ κανεῖς φυντανάκι νὰ τὸ χαρῆ τρυφερὸ τρυφερὸ. Ἐφῆς, φῆλε μου, ἐγὼ ἐσπούδασα καλὰ τῆς γυναῖκες. Ἡ γυναῖκες μοιάζουν σὰν τὰ μικρὰ μαρούλια πού εἶναι νὰ τὰ τρώῃ κανεῖς τροφαντὰ, ἄμα δὲ φτάσουν και ξεσποργιάσουν, βάλτους εἶγαν. Τί νὰ τὸ κάνῃς, δὲν δὲν σοῦ λέω πῶς εἶναι και μεστωμένες γυναῖκες πού τῆς λιμ-

καιτὰ ἔδινα σὲ μιὰ φτωχὴ οἰκογένεια πού ζῆ ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἔργασια, και τὴν τώρα σηκώθηκε και ἔφυγε και ἔρριξε τὰ μεροκάματα κανόνι, αὐτὸ εἶναι ἄδικία εἶναι ντροπῆ.

Σ. Παλιανθρ. Αὐτὸς εἶναι καλὸς ἄνθρωπος περιμένετε νὰ γυρίσῃ πίσω και θὰ σᾶς πληρώσῃ, ἐπὶ δὲ τοῦ παρὸν τρίβετε σεῖς τὴν κοιλιάσας μὲ τὰ κεραμμύδια.

Αἶγινα.

Ὁ Δ. Γκαρῆς στὴν Αἶγινα πρόπερσο, δὲν πλήρωσε τοὺς τοὺς συντρόφους του ὡς καθὼς; και ἐμᾶς τοὺς φτωχοὺς βουτιχάδες πού μὲ κίνδυνο τῆς ζωῆς μας πολεμοῦμε νὰ βγάνωμε τὸ ψωμί μας. Εἶναι ἄδικο αὐτὸ.

Σημ. Παλ. Λέει πῶς ἄμα καζαντίση θὰ σᾶς πληρώσῃ και ἀφοῦ εἶχατε τὴν καλοσύνη νὰ τὸν περιμένετε δύο χρόνια περιμένετε τον ἄλλα τόσα και πάλι βλέπομε.

Σιμόρη.

Αὐτοὶ πού ἔγραψαν ἐναντίον τοῦ δεσπότη μας εἶναι ψεῦται, διότι ὁ ἄνθρωπος εἶναι εὐσεβέστατος και μὲ παιδείαν, και ἐπειδὴ δὲν ἔχουν νὰ τοῦ κολλήσουν τίποτα λὲν πῶς εἶναι βούργαρος, ἐνῶ ἴσα ἴσα ἐπολέμησε κατὰ τῶν Βουργάρων.

Ἀλλὰ πγοὶ τὰ γράφουν αὐτὰ; κᾶτι κοτσαμπάσιδες και κᾶτι αἰσχροὶ και διεφθαρμένοι παπάδες τοὺς ὁποίους συμάζεψε και μάλιστα ἔχει ἀπόφασι και νὰ τοὺς ἐξορίσῃ ἂν ἐξακολουθοῦν νὰ ᾔναι φαῦλοι, ἔχει ἀπόφασι νὰ καθαρίσῃ τὴν Σιμόρη ἀπὸ κᾶτι λέρης πού τὴν μολύνουν. Ἄν ἦταν βούργαρος πῆγαινε στὴ Βουργαρία νὰ βρῆ πλοῦτη και τιμαῖς, ἦρθε δὲ ἐδῶ δεσποτῆς ἀπὸ τὴν Πόλι. πού μᾶς τὸν στεῖλανε μὲ πολλὰς παρακαλέσεις; γιὰ ν' ἀκούῃ τώρα αὐτὰ.

Σημ. Παλ. Ἄμ ἀφοῦ εἶναι τόσο καλὸς ἄνθρωπος θὰ πῆ πῶς; θὰ γίνῃ συνδρομητῆς και στὸν «Παλιάνθρωπο.» Τέλος πάντων ἄλλη φορὰ δεσποτικὰ νὰ μὴ μᾶς γράψετε, γιατί τὸ παρακάνατε.

Ἐνας

φιλόπατρις βουλευτῆς; ἐπρότεινε στὴ βουλῆ νομοσχέδιο νὰ με-

πίσεται τινάς, ἀλλὰ τὸ ἄγκουρο ροδάκινο ἔχει τὸ γούστο, ξυνὸ, ξυνὸ, σὰν ὀριμάση ἔχει μὲν πάλι τὴ γέψι του ἀλλὰ χάνει τὴ ξυναδίτσα του και ἔχει τὴ γλυκάδα του.

Ἀπάνω σ' αὐτὴ τὴν κουβέντα πού τὴν ἄκουγε ὅλη στὴν ἄλλη κάμαρα ἰὸ κορίτσι του και μούκαλάρεσε και μ' ἕνα, πῆρα τὸ ποτήρι τοῦ ρακιοῦ και κέρατα τὸν γεροαπόμαχο.

— Ἐλα τώρα, τοῦ εἶπα, ἄς σφιζόμε και ἀπὸ ἕνα και λυποῦμαι πολὺ πού ἔτυχε νὰ ἔρθω στὸ σπίτι σου και σοῦ ἔφερα σύγχισι. Καὶ μὲ τὸ μπαρντὸν και νὰ φεύγω γιατί ἔπαψε ἡ βροχή.

— Ἄ μὰ, τώρα πού γνωριστήκαμε ἔχω μεγάλη εὐχαρίστησις νὰ σὲ βλέπω κάθε μέρα και νὰ θεωρᾶς τὸ δικό μου φτωχικό σπίτι σὰν δικό σου, και ἂν ἔρχεται κᾶμμιά φορὰ και δὲν μὲ βρίσκεις, μὲ τὸ θάρρος νὰ λὲς τοῦ κοριτσοῦ μου νὰ σ' ἀνοίγῃ και νὰ μὲ περιμένῃς. Ἀληθινὰ ἔρχεσαι αὐριο νὰ φᾶμε ἕνα τσουβεκάκι; Θὰ μοῦ κάνῃς τιμὴ.

Ἀπάνω σ' αὐτὴ τὴ κουβέντα τῆς ὀμιλίας μοῦ καλάρεσε και τοῦ ἔδωσα τὸν λόγο μου πῶς θὰ πάω, μὲ χίλια δὲ δυὸ στανιὰ εἶδα και ἔπαθα νὰ ξεκολλήσω και νὰ φύγω.

Ὅταν ἔφευγα ὁ γεροαπόμαχος φώναζε τὸ κορίτσι του νὰ μοῦ φέξῃ και κείνο πρόθυμο πετᾶχτηκε ὄξω

— Καλὴ νύχτα τοῦ εἶπα:

— Καλὴ νύχτα, κύριε, πετᾶχτηκε και εἶπε ἡ μικρὴ μὲ συγκινημένη φωνίτσα.

— Στὸ καλὸ, στὸ καλὸ, μοῦ εἶπε και ὁ γεροαπόμαχος και νὰ μὴ ξεχάσῃς αὐριο τὸ μεσημέρι πῶς σὲ περιμένω.

— Ὡ, βέβαια. Τὸ χωρὶς ἄλλο. Καλὴ νύχτα. Ἐφυγα, συλλογιζόμενος στὸ δρόμο τὴν μικρὴ και τὰ καθ' ἕκαστα τοῦ τιμιπουσιοῦ μεθαῦριο.

νουν λείπει τὰ κρασὰ τῆς Κορίνθου ἄφορολόγητα, γιατί δὲν χρησιμεύουν εἰς τίποτα ἄλλο παρά μόνο γιὰ ξύδι. Ἐμεῖς ξέραμε ὡς τώρα πῶς τὰ κρασὰ ἴσα ἴσα τῆς Κορίνθου εἶναι ἀπὸ τὰ καλλίτερα κρασὰ μας ποῦ ἔχομε, τώρα ἂν γιὰ νὰ μὴ πληρώσουν φόρο ξύνισαν γιὰ νὰ φτιασθοῦν ἀμέσως, ἂν δὲν πληρώσουν φόρο, παρακαλᾶται ὁ κύριος βουλευτὴς νὰ μάθῃ καὶ στοὺς Ἀθηναίους αὐτὴ τὴν τέχνη καὶ τοῦ πληρώνουν καὶ τὸν κόπο του. Βρὲ τ' εἶν τοῦτα ;

Ζήτω ἡ ἐλευθερία τοῦ κρασοῦ. Θαλασσα ὄλα.

Πάτραι.

Δὲν λές αὐτοῦ τοῦ γέρο Κοστόπουλου βουλευτοῦ μας τί διόλο κάνει; ὡς ποῦ νὰ μᾶς πάρῃ τοὺς ψήφους μᾶς ἔλεγε πῶς θὰ μᾶς φέρῃ τοῦ χρυσὸ ἀῖωνα καὶ τώρα βλέπομε καὶ μᾶς διώρισε ἕνα κάποιο Τάση ἑλληγοράφτη στὰ κρασὰ μας καὶ μᾶς σταυρώνει κάθε μέρα γυρεύοντάς μας τραμποῦκο, καὶ ἂν δὲν ἔχομε νὰ τοῦ δώσωμε μᾶς λείπει νὰ κλέψωμε, γιατί καὶ οἱ βασιλίδες κλέφτουν.

Σημ. Παλ. Τὸν Γεροκωστόπουλό μας νὰ μὴ μᾶς τὸν πειράζετε, γιατί αὐτὸς πρότεινε καὶ ψήφισε ἡ βουλή, νὰ βγαίνουν ὅσοι φιλακωμένοι εἶναι πραγματικῶς ἄποροι καὶ δὲν ἔχουν νὰ πληρώσουν τὰ δικηστικά έξοδα. Τοῦ χρεωστοῦμε λοιπὸν εὐγνωμοσύνη.

Σουεζ

Πρὸς τὸν Σπύρον Ἀλεξανδρόπουλον. Πρέπει νὰ ἦσαι ἕνα μεγάλο γαιδούρι καὶ ἀχρεῖος ἄνθρωπος γιὰ νὰ τολμήσης νὰ μᾶς γράψῃς ὅσα μᾶς ἔγραψες γιὰ τὸν Ν. Μαρκεζή. Γαιδούρι. Μποροῦν, βρέ, νὰ τυποθοῦν ποτὲ τέτοιαις κακοθήλαις ποῦ γράφεις ;

Κωνσταντινούπολις

Εἰς τὸ Ταρλάμπασι δρόμο Χαλεπλῆ κατοικοῦν 4 νέαις Βικτωρία, Μανιῶ, Καλλιόπη καὶ Λεωνόρα, τὸ λοιπὸν δὲν ξέρομε τί δαιμόνιο τῆς κόλλησε καὶ δὲν ἀφίνου κανένα νέο νὰ περάσῃ ἀπὸ 'κει ἡσυχοῦ καὶ ἔδσειραν καὶ ἕναν προχτῆς, (θὰ ἦσαι σὺ βέβαια ποῦ μᾶς γράφεις αὐτὰ), καὶ φωνάζουν καὶ τοὺς ζαντάρμ χωροφύλακας καὶ τοὺς πηγαίνουν χάψι στὸ Γαλατᾶ Σερᾶι. Ἄν ἦναι ἡ κυρίαίς αὐταῖς νὰ μᾶς κάνουν ὄλο τὸν δρόμο σπόρκο, ἐπειδὴ δὲν φθάνουν 4 χωροφύλακες ποῦ ἔχουν τώρα, ἄς φωνάζουν ἀπ' αὐτοῦ γιὰ ἐπικουρία καὶ κανένα τάγμα εὐζωνικὸ νὰ γίνῃ σωστὴ ἡ πολιορκία τοῦ δρόμου των.

Σ. Παληανθρ. Βάζομε στοίχημα πῶς ἀλλοιώτικα θὰ συμβαίνουν τὰ πράγματα, κάποιοι μασκαράδες ἀπὸ σᾶς θὰ πειράζουν τῆς νέαις καὶ ἀναγκάστηκαν νὰ λάβουν τὰ μέτρα τους πρὸς ἡσυχία τους καὶ εὐχόμεθα νὰ σᾶς τῆς βρέχουν κάθε βράδου.

Τουῶν

Ἄμα ποῦ ἀναχωρήσαμε ἀπὸ τὸν Περκία ἐπληρώθηκαν ὄλοι οἱ ἀξιωματικοί, κυβερνῆται καὶ μηχανικοὶ τοὺς μισθοὺς των καὶ χῶρια τὰ ὑπομίσθια τους, ἐμᾶς δὲ τοὺς ναῦτας μᾶς λὲν πῶς δὲν ἔχουν παράδες νὰ μᾶς πληρώσουν, καὶ ψυριάσαμε γιατί οὔτε σαπῦνι μᾶς δίνου, ἀλλὰ οἱ ναῦτες τῆς Μπουμπουλίνας ἐπληρώθηκαν, ποῦ βρέθηκαν λοιπὸν γιὰ κείνους τὰ λεπτά ;

Τὸ φαγεῖ ποῦ μᾶς δίνου μερικαῖς φοραῖς δὲν τὸ τρῶν οὔτε τὰ σκυλιὰ καὶ πολλὰκις μένομε νηστικοί. Ὅσοι ἀσθενοῦμε καὶ πάμε στὸ νοσοκομεῖο, γιατροὺς νὰ μᾶς δοῦν δὲν ἔχομε, διότι οἱ γιατροὶ μᾶς ἀριθάριταν γιὰ τὸ Παρίσι, καὶ οὔτε φάρμακα βλέπομε, οὔτε καφεῖ γιὰ νὰ μὴ μᾶς πᾶνῃ στὰ νεῦρα καὶ ῥέπομε σαν τὰ σκυλιὰ Γράψετα μᾶς καὶ μᾶς γίνῃ κάμμιά θεραπεία καὶ ὅταν ἐρθομε γιὰ εὐγνωμοσύνη θὰ σοῦ φέρωμε δυὸ γαλλοποντικούς νὰ παίξῃς μαζύ τους. Οἱ ναῦτες τοῦ Μιαούλη καὶ τῶν Ψαρῶν.

Σημ. Παλ. Τὸν μισθὸ σᾶς τὸν κρατοῦν γιὰ νὰ σᾶς κάνουν οἰκονομία, καὶ γιὰ νὰ μὴ βγένετε δῶ καὶ σκοτόνετε ὅπως καὶ τὰ φτιάσατε, ἂν δὲ δὲν σᾶς περιποιοῦνται στῆς ἀρρώστιαίς σας καὶ αὐτὸ σᾶς τὸ κάνουν γιὰ νὰ μάθετε νὰ μὴν ἀρρωσταῖτε, καὶ τοὺς γαλλοποντικούς νὰ μὴ ξεχάσετε καὶ τὸ γράμμα σας τὸ λάβαμε ὕστερα ἀπὸ δέκα μέραις

Προχτῆς

ἐδιάβασα στὴν ἐφημερίδα σας πῶς ἐγὼ ἐδανείστικα ἀπὸ τὴν Μαρία Ἐμ. Ἀντωνίου δρ. 100 γι' ν' ἀνοιξῶ κουρεῖον καὶ τῆς καταχράστηκα κι' ἔκανα ροῦχα. Λοιπὸν ἐπειδὴ τὴν προκαλέσαμε προχτῆς γιὰ νὰ ἐρθῇ νὰ λάβῃ αὐταῖς καὶ δὲν ἦρθε, γι' αὐτὸ τὴν ἀποκαλῶ ἄτιμον καὶ συκοφάντριαν.

Δ. Κουτουροπούλις

Σημ. Παλ. Σύχασε φίλε καὶ σοῦ τὴν ἐπαιξᾶν οἱ ἐχθροὶ σου καὶ τοὺς μένει μόνο ἡ μοχθηρία τους. Τῆ δουλειά σου.

Τρικουπῆς πρὸς τὸν Δραγούμη.
Καλῶς τὸ νεοφώτιστο παιδί μου. Ζήτω τὰ Μέγαρα, καὶ πόσα σοῦ κόστισε ;

Βυζάστρα

μὲ καλὸ γάλα, ὑγιεῖς καὶ καλὰ συστατικά γυρεύει οἰκογένειαι Πληροφορεῖται εἰς τὸ πρακτορεῖο τῶν ἐφημερίδων.